

Nolo igitur, ut vulgo fieri amat, hac mea epistola
Tuas depraedicare laudes, aut Tuam ad quamvis vir-
tutem animi propensionem multis commemorare.
Potius testimonium animi mei proditurus, de hoc
eruditionis Tuae edito specimine gratulor, insi-
mulque prospera quaeuis atque secunda animitus
Tibi apprecor. Faxit Summum Numen, ut quam
Tibi proposuisti metam, propediem consequaris, Tuae-
que eruditionis fructus capias quantocius dulcissimos.
Seruet Te Diuina Clementia seros per annos, seruet
et Summe Reuerendum Parentem Tuum, nec non
Senem Venerabilem, Dominum Besserum, Auum
Tibi Colendissimum, Viros de grauissimis, quibus
funguntur, muneribus longe meritissimos. Seruet eos
Ecclesiae, seruet Reipublicae Litterariae, seruet denique
Tibi in perpetuum Tui emolumentum, et totius splen-
didissimae familiae decus. Tu vero, Respondens do-
ctissime, vale, meque ut hactenus, quouis amoris at-
que beneuolentiae genere prosequi non intermitte.
Dab. Lipsiae VI. Kal. Mart. cIo Io ccxxix.